

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 zlr. 45 kr., miesięcznie 1 zlr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 zlr. 30 kr., miesięcznie 1 zlr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Szwecya. — Rosya. — Księstwa Naddunajskie. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

Lwów, 22. maja. Na komisarzy do examinów z przedmiotów wykładanych w szkole rolniczej w Dublinach w półroczu zimowym, w dniach: 19., 21., 23., 24., 26., 28. i 30. b. m. uproszeni zostali na radzie komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego dnia 3. b. m. WW. *Maurycy Krański* i *Mikołaj Lipiński* do teoryi i praktyki Rolnictwa; Dr. *Gustaw Wolf* i *Gabryel Milling* do Chemii; *Szymon Krawczykiwicz* i *M. Lipiński* do Arytmetyki i Geometrii; DD. *Wojciech Urbański* i *Felix Strzelecki* do Fizyki; *Jacenty Lobarzewski* i *Józef Lehr* do Mineralogii i Geognozyi.

Lwów, 22. maja. Na pogorzalców w Nizankowicach przesłał do Redakcyi Gazety lwowskiej dnia 20go b. m. pod tytułem „grosz wdowi:“

JW. Alexander hr. Krasieki z Dubiecka . . . 2 zlr. — kr.
do tego dawniejsza skłaka (ob. N. 114 G. L.) . . . 130 zlr. 6 kr.

Razem 132 zlr. 6 kr.

(Zaraza bydła.)

Lwów, 20. maja. Według wykazów przedłożonych w pierwszej połowie miesiąca bieżącego, pojawiła się najnowszymi czasami zaraza na bydło jeszcze w Brodach, Kraśnie, Smolnie, Berlinie i w Rudzie obwodu złoczowskiego, a w Kłodzianku, obwodu żółkiewskiego znów się odezwała, natomiast jednak ustąpiła w 4ch miejscach obwodu złoczowskiego, a w 2ch obwodu żółkiewskiego.

Według tego więc wykazano teraz podobnie jak z końcem miesiąca zeszłego w obrębie Namiestnictwa tutejszego 20 miejsc zarazą dotkniętych, z czego przypada 18 na obwód złoczowski i 2 na żółkiewski, gdy tymczasem według ostatnich raportów wynosi w Siu tych miejscach zarazonych liczba bydła chorego 25 sztuk, zaczętem w porównaniu z raportem ostatnim powiększyła się jeszcze o 13.

(Egzekucya kar majątkowych. — Kościół gdzie znaleziona korona węgierska.)

Wiedeń, 19go maja. Jego c. k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 24. kwietnia b. r. rozkazać, ażeby przepisana karną ustawą z 11. lipca 1853 egzekucya kar majątkowych za przekroczenie dochodów skarbowych i wtedy nastąpiła w sposób przepisany na egzekucyę zaległych, niestałych danin, jeżeli kwota przewyższająca sto reńskich nie może być odebrana przez wykonanie kaucyi opartej na przedmiocie i na zasiłkach wykroczenia. Najwyższe to postanowienie, prawomocne we wszystkich krajach koronnych, w których jest zaprowadzona powyższa ustawa karna, ma wejść w moc obowazującą zaraz po odnośnej publikacyi c. k. ministerstwa finansów z 3. maja r. b.

— Upewniają, że z rozkazu Jego c. k. Apost. Mości zbudowany ma być kościół w tem miejscu, gdzie koronę węgierską odzyskano. Koszta tej budowy pokryte będą z prywatnej szkatuły J. M. Cesarza, a cała bydowa skńczona być ma jeszcze tego roku.

Ameryka.

(Poraka Walkera.)

Nowy York, 30. kwietnia. W walce na dniu 7. kwietnia w której pułkownik Walker zpełną odniosł klęskę stracili Kostarykańci 600 żołnierzy. Walka toczyła się przy San Juan del Sur, który wojska Kostaryki zajęły zaraz po pierwszym zwycięstwie nad pułkownikiem Schlesiingerem. Pułkownik Schlesiinger miał być stawiony pod sąd wojenny, lecz porę jeszcze zdołał ocalić się ucieczką. Według wiarogodnych dobieści z teatru wojny wycieli w pień Kostarykanie znaczną liczbę brzońnych obywateli amerykańskich w Wirgin Bahía, luboć nie brli żadnego udziału w zamachu Wal-

kerą i po większej części trudnili się jedynie tylko handlem przewozowym. Najezdniczy spodziewają się teraz, że niecny ten czyn wojska Kostaryki zniewoli rząd Stanów zjednoczonych do otwartego wystąpienia przeciw republice. Pułkownik Wheeler poseł Stanów zjednoczonych przesłał prezydentowi Kostaryki jenerałowi Mora notę, w której następujący przychodzi ustęp: „W imieniu narodu i w imieniu rządu Stanów zjednoczonych protestuję przeciw podobnym nikczemnościom a możesz Pan być pewien, że rząd Stanów zjednoczonych nie puści bezkarnie podobnych bezprawów, więc jakkolwiek bądź polityka państwa Kostaryki opierać się ma na obcych chytrych i możliwych sprzymierzeńcach, rząd Stanów zjednoczonych nie zaniecha potrzebnych kroków, ażeby uchronić życie swych obywateli i ocalić godność narodu, jeżeli nie otrzyma stosownego wyjaśnienia i zadosyćczynienia.“

Hiszpania.

(Jenerał Diego do Walencyi. — Depesza z 15. maja.)

Z **Madrytu** donoszą pod dniem 10. maja. Jenerał Diego de los Rios udał się wczoraj do Walencyi, gdzie obejmie zaraz naczelną komendę nad wojskiem i tymczasowo urząd jenerałnego kapitana. Jenerał Zabala ma powrócić do Madrytu równocześnie z Esparterem.

— Depesza z Madrytu z dnia 15. maja donosi: Hiszpańskie towarzystwo kredytu ruchomego pożyczyło rządowi 20 milionów realów. — Espartero wyjechał wczoraj z Saragossy, przybędzie więc niebawem napowrót do stolicy. Pogłoski o przesileniu ministerdalnem niemają żadnej podstawy. — We wszystkich prowincjach panuje zupełny spokój.

Anglia.

(Zaburzenie maltańskich legionistów. — Doniesienia z obozu w Krymie. — Zagajenie parlamentu w kolonii Dobrej Nadziei.)

„*Portafoglio Maltese*“ z 7go b. m. pisze o zaburzeniach wszczętych przez kilku żołnierzy angielsko-włoskiej legii w La Valette co następuje:

„Dnia 5. maja zranił jeden żołnierz z trzeciego pułku angielsko-włoskiej legii kolegę swego niebezpiecznie pchnięciem noża; zdaje się jednak, że cios ten wymierzony był przeciw konstablowi pewnemu, który żołnierza uzbrojonego nożem chciał przytrzymać na otrzymaną wiadomość, że chowa nóż przy sobie, i że pewnej kobiecie nim zagraża.“

Dnia tego zniwazono w La Valette na ulicy kilku spokojnie przechodzących mieszkańców ze strony legionistów; winnych przytrzymano i odprowadzono do więzienia. Na tem byłoby się może wszystko skończyło, gdyby wieczór tego nie zebrało się przeszło 50ciu legionistów włóczących się z wielką wrzawą po ulicach. Inspektor policyi, który przy pomocy 4 bezbrzońnych agentów policyjnych chciał przywrócić porządek, padł natychmiast przebity baonetami. Legioniści rozprószyli się, i udali się na brzeg morski.

Dnia 7go porwał się pewien oficer z legii ze szpada na ajenta policyjnego, który wezwał go do schowania pałacego się cygara w chwili przejeżdżającego właśnie transportu prochu strzelniczego. W południe tegoż dnia odgrażał się jeden legionista włoski sztyltem na kilku mieszkańców, przy czem oficerowie z legii zastaniali go jeszcze swymi szablami przeciw ludności oburzonej. Jenerał Pennefather kazał żołnierza tego aresztować, przywrócił spokojność, i wysłał oddziały wojskowe nad brzeg morski Marsamuscetto i do warowni St. Georges.“

— Dzienniki angielskie zawierają doniesienia z Krymu sięgające po dzień 29. kwietnia. W obozie angielskim sprawił jeden rozkaz dzienny wielkie nieukontentowanie; zawiadomiono nim oficerów, że rząd tylko najpotrzebniejsze wierzchowce oficerów każe z powrotem do Anglii transportować. Licznych tych koni, jakich oficerowie angielscy nabyli w Krymie z wielką tylko trudnością i za cenę wysoką, będą się musieli teraz zbywać z największą szkodą swoją. Nie wyjdzie im też na korzyść i jarmarek na konie, dozwolony ze strony komenderującego jenerała rosyjskiego na wzgórzach Mackenzie, gdyż oficerowie rosyjscy zakupuja je za małe pieniądze. Wielkie ztąd straty iencieli wierzchowców, a do tego przyczynia się i wiadomość o przyszłej redukcji pułków i zawiędzonej nadziei przyszłego awansu. Przygotowania do odwrotu wojsk okretami nie ustają, i już tylko na 8 dni można urlop otrzymać. Niektóre oddziały udały się wprost do Kanady; kompanie rezerwowe z pułków rozmaitych pozostają tymczasowo w Krymie, i muszą ob-

chodzić się szczupłemi racyami żywności, a przynajmniej mięsem solonem. Wszystkie prawie bydło rzeźne w Azji małej i nad czarnem morzem zabrano w potrzeb wojska, a furjery angielscy pomknęli się aż do Perekopu dla zakupu tam bydła. Jeden z intendentów francuskich zakupił zaraz po ogłoszeniu pokoju znaczne zapasy wiktuałów, o które w Krymie nie tak łatwo. Bratanii się z Rosyanami nie ma końca, lecz i to niezadługo się przerwie, gdyż wkrótce będą dawać żołnierzom urlop tylko na 24 godzin. W ogóle radzi Rosyanie obcym tym gościom, z których nie jeden żałuje gorzko swej wycieczki, gdyż wielu okradziono na noclegach.

— Według doniesień z przyłasku Dobrej Nadziei zagał dnia 14. marca gubernator sir G. Grey posiedzenie tamtejszego parlamentu. W mowie swej oświadczył, że zamierza wspierać wszelkimi siłami dalszą kolonizację przyłasku, a wnosi przeto, by na koszt kolonii sprowadzać nowych osadników z Europy. Koszta te pokryłyby się emisją sześcioprocentowych na dochodach kolonii zabezpieczonych obligacyi w sumie 200.000 funtów szterlingów. Powiększeniem swej ludności mogłaby kolonia podnieść swój handel i przemysł, rozwinąć wszystkie swe siły materialne i korzystać lepiej z obfitych źródeł przyrodnych kraju, mianowicie zaś mogłaby daleko większym zasobem sił i środków przystąpić do ważnych i niezbędnych przedsięwzięć jak do budowy kolei żelaznej, do naprawy uszkodzonego portu i obwarowania granic swych.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Falszerze. — Pogłoski przesadne z Turcyi. — Potoczne. — Sesya prawodawcza przedłożona. — Nagrody literackie. — Nowiny dworu. — Poselstwo rosyjskie. — Protestacya w „Assemblée nationale“.)

Paryż, 16. maja. *Monitor* donosi, że fregata przewozowa „Armide” odplynęła z Brestu do Cayeny z więźniami. Komisya do ułożenia wojskowego kodeksu karnego ukończyła już księgę czwartą. Hrabina Walewska otrzymała wstęgę damskiego orderu szlacheckiego Maryi Luizy. — Między Lille, Valenciennes i Paryżem zaprowadzono dla przewozu towarów regularne jazdy paropływów. Po trzydniowych rozprawach skończył się wczoraj przed sądem assysów proces przeciw fałszerzom hiszpańskim, którzy podrabiali noty banku angielskiego. Jednego z sześciu obwinionych uwolniono, resztę zaś uznano winnymi stowarzyszenia się w zakazanych i zbrodniczych zamiarach, a trzech oprócz tego, to jest Peca, Ripolla i Fornesa o puszczanie w obieg fałszywych angielskich nót bankowych. Wyrok opiewał na pięć lat więzienia na Gallega, Peca i Picara, a pięć lat robót przymusowych na Fornesa i Ripolla. — Telegraficzna depesza z Petersburga donosi, że generał Ney przybył do stolicy rosyjskiej dnia 14. b. m. — W sprawie najnowszych zaburzeń w Turcyi pisze dziennik *Patrie*: „Najnowsze korespondencye z Konstantynopola donoszą bliżej o niepokojach, które po ogłoszeniu hatt-humajum sułtańskiego wybuchły równocześnie w kilku prowincyach Turcyi. — Lecz z korespondencyi tych pokazuje się, że większa część rozszerzanych w tym przedmiocie pogłosek była albo zupełnie fałszywa lub (co najmniej) wielce przesadna. I tak nie zaszło nie takiego ani w Isnik-Mid (Nikomedyi) ani w Magnezyi, coby uzasadnione wzniecać mogło obawy, a wszelkie rozruchy i niepokoje, które w obu tych miastach panować miały, wyległy się tylko w głowach fabrykantów nowinek. Rozruch w Napluzie i nieszczęsny wypadek w Maraszu są dotąd jedyne rzeczywiste wypadki.“

— Słychać, że posiedzenia ciała prawodawczego przedłużone będą aż do dnia 3. lipca. — Akademia francuzka przyznała nagrodę fundacyi Cesarza w połowie pocię V. de Laprade, w połowie zaś archeologowi de Beulé za dzieło o akropolidzie ateńskiej. — Sąd assysów Sekwany wyda w trzech ostatnich dniach swych posiedzeń wyrok na tych czterech fałszerzy, którzy z końcem roku r. 1854 a początkiem 1855 fałszowali w kilku miastach francuzkich angielskie noty bankowe. Uwięzienie jednego z nich, byłego pułkownika Karlistów Peco, naprowadziło na ślad całej bandy, z której trzech przytrzymano zaraz we Francyi, jednego w Frankfurcie, a jednego w Berlinie. Noty bankowe podrabiali fałszerze z omamniającem podobieństwem w Hiszpanii, w Gibraltarze lub Walencyi, a puszczali w obieg po większej części we Francyi a nawet w Anglii samej, w Szwajcaryi i Niemczech. Głównymi przewodzącami bandy byli: uwięziony już w Paryżu malarz pejzażów Gallego i jakiś José de Castillo, którego dotąd nie schwytano. W ogóle zaś składała się cała banda z samych Hiszpanów. — W wielu stronach Francyi, mianowicie w okolicach południowych wyrządziły ostatniemi czasy wylewy wód bardzo dotkliwe szkody. — Dziennik *Courrier de Marseille* z dnia 12. maja donosi, że dywizya armii krymskiej, która przybyła świeżo z Krymu znajduje się w najlepszym stanie zdrowia i zaledwie kilku tylko leży chorych.

— Zaraz po odjeździe rodziny cesarskiej do St. Cloud zdjęto chorągiew z głównego pawilonu pałacu tuilerskiego. Powóz cesarski w otaczal w drodze hufiec kirysyerów gwardyi. W St. Cloud stała załoga pod bronią, wszystkie władze cywilne i wojskowe czekały u bram miasta, domy zaś były świetnie przystrojone i umajone. — *Pays* donosi, że baron Brunow mianowany posłem do Berlina, zawiadywać będzie w Paryżu sprawami poselstwa rosyjskiego aż do przybycia księcia Dołgoruckiego. Dotychczasowy poseł rosyjski w Berlinie pan Budberg odchodzi, jak donosi dalej *Pays* w tej samej godności do Wiednia, pan Buteniew zaś będzie posłem w Konstantynopolu.

W odpowiedź na słówko lorda Palmerstona w parlamencie, że rząd rewolucyjny rzymski lepszy był od tego, co po nim nastąpił

za pomocą pułków francuskich, pisze *Assemblée nationale* między innymi:

... „Rzymska wyprawa nie przypadła jak wiadomo za rządów Cesarstwa. Rozpoczęta nieśmiało w obec zgromadzenia konstytucyjnego, była świetnem dziełem większości zgromadzenia prawodawczego. Lecz szef Cesarstwa był podówczas prezydentem republiki; przyłączył się przy tej sposobności do polityki zgromadzenia; ma też znaczny udział w sławie, jaką okryło się zgromadzenie reprezentantów Francyi oswoobodzeniem miasta świętego. Prezydent republiki wynagrodził jeszcze po 2. grudnia wspaniale jednego z dowódców tej wyprawy, która nieszkodziła bynajmniej ani szczęściu ani popularności przyszłego Cesarza Francuzów.

W chwili jednak, kiedy ścisłe przymierze Francyi z Anglią zajaśniało w pełnym blasku, i kiedy je przy każdej sposobności wielbią i wychwalają, nie wzdryga się naczelnik gabinetu angielskiego utrzymywać w sposób ubliżający prawdzie: „jakoby panowanie band Mazziniego i Garybaldi'ego lepszem było od rządów głowy kościoła katolickiego, od rządów, któreśmy siłą oręza naszego przywrócili!... Niechaj nikt o tem nie sądzi, jakoby prasa francuska nie chciała lub nie śmiała zaprotestować przeciw tym twierdzeniom ministra angielskiego. Lord Palmerston ubliżył wielce honorowi Francyi. — Protestujemy przeciw tej zniewadze, która kler nasz i armia nasza mocno uczyje; wojownicy nasi cenią medale otrzymane z rąk Piusa IX. i przekładają nad medale, jakie im w imieniu Królowej Wiktorii rozdano.“

Włochy.

(Mianowanie. — Królowa Amelia wyjeżdża do Claremont. — Sprostowanie pogłoski o konkordacie z Rosyą.)

Gazz. Piemontese z 14. maja donosi:

„J. M. Król mianował na przedstawienie ministra spraw wewnętrznych margrabiego Salvatore Pes di Villamarina, nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra przy Dworze francuzkim i dawniejszego reprezentanta J. M. króla na kongresie paryskim, senatorem państwa.“

Genua, 16. maja. Owdowiała Królowa Amelia i księstwo Nemours odjechali do Claremontu.

Turyń, 15. maja. Po sześciu dniowej dyskusyi odrzuciła Izba ustawę względem wymiaru stopy procentowej większością 70 głosów przeciw 41. Hrabia Stakelberg odjeżdża jutro z powrotem do Warszawy.

Modena, 16. maja. Dziennik *Messagiere* utrzymuje, że wiadomość o nastąpić mającem zawarciu konkordatu między stolicą apostolską a dworem petersburskim jest bezzasadna, gdyż istniejąca ugoda z roku 1846 odpowiada zupełnie celowi, idzie tylko o ścisłe jej przeprowadzenie.

Niemce.

(Oświadczenie Austrii i Prus na posiedzeniu sejmku związkowego. — Regulamin dla gmin nadreńskich.)

Frankfurt, 14. maja. Na posiedzeniu związkowego sejmku dnia 8. maja przedłożyli posłowie Austrii i Prus zawarty 30. marca w Paryżu traktat pokoju, i oświadczyli jak następuje:

„Z polecenia najwyższych swoich dworów mają zaszczyt posłowie Austrii i Prus doręczyć wysokiemu zgromadzeniu związkowemu kopię traktatu zawartego w Paryżu 30. marca b. r. między pełnomocnikami Ich Mość Cesarza Austrii, Cesarza Francuzów, Królową połączanego królestwa Anglii i Irlandyi, Króla Prus, Cesarza Rosyi, Króla Sardynii i Cesarza Osmanów wraz z trzema traktatami specjalnemi załączonego do traktatu głównego, gdy ten traktat otrzymał potwierdzenie wszystkich uczestniczących Monarchów, i dnia 27. kwietnia b. r. nastąpiła wymiana dokumentów ratyfikacyi.

Dostojni Monarchowie Austrii i Prus są przekonani, że uczucia gorliwości, z jakimi się przyeznili do wielkiego dzieła pojednania, znajdują w reprezentantach rządów niemieckich zupełną sympatyę.

Przywrócony jest światu pokój powszechny, gdy jedno z najtrudniejszych i najniebezpieczniejszych zajęć politycznych mądrością, umiarkowaniem i bezinteresownością mocarstw otrzymało rozwiązanie, które zaspokoi życzenia ludów i przekaze historii wiekopomny przykład wspaniałomyślnej zgody Monarchów w staraniu o wspólne dobro ludzkości.

To rozwiązanie odpowiada także zupełnie stanowisku, którego przestrzeganie uznało wysokie zgromadzenie związkowe za zadanie Niemcy w kwestyi orientalnej. Już dawniejszemi uchwałami swemi oświadczył się związek za przeprowadzeniem tych zasad pokoju, na których zawarty teraz traktat głównie spoczywa.

Dwory Austrii i Prus oddają się przeto nadziei, że wysoce ich spółprzymierzeńcy niemieccy nie powezmą wiadomości o postanowieniach traktatu bez przekonania, iż zupełnie usprawiedliwiona jest zaszczytna ufność, jaką obudrom dworom jeszcze w końcu uchwały z 21. lutego b. r. okazali.

Światła czynności wszystkich rządów, uwolniona łaskawym wyrokiem Opatrzności od ucisku wojny, który bezpośrednio lub pośrednio ciężył na całej części świata, zwróci się odąd niepodzielnie i w spokojnem zapaśnictwie do rozwoju wewnętrznej, moralnej i materialnej pomyślności krajów. Uział, który w tem przysłuży całej Niemcy, jest wielki i zaszczytny. Madre i zyczliwe jej rządy poświęcają się z najszczerzą gorliwością, wspierane nawzajem ścisła przyjaźnią i powinowactwem, i przyjęte jednomyślnem życzeniem, ażeby nierozzerwany związek swój wzmocnić i poprzeć wysokie jego zamiary.“

Zgromadzenie przesało to oświadczenie połączonym wydziałom dla spraw orientalnych i wojskowych, ażeby wypracowały i przedłożyły wniosek do powzięcia w tej mierze uchwały.

Z **Berlina** donoszą do dziennika *Düsseldorf. Ztg.*, że ustawa w sprawie regulaminu dla nadreńskich gmin miejskich i wiejskich przyjęta na sesji ostatniej otrzymała sankcję królewską. Rozstrzygnięto oraz, że wszystkie na reńskim sejmie prowincjonalnym reprezentowane miasta otrzymają regulamin miejski, jeśli nie będą wyraźnie dopraszać się o nadanie im podobnego jak dla gmin wiejskich porządku.

Szwecya.

(Wyjazd. — Wicekról Norwegii.)

Jego król. Mość szwedzki książę następcą tronu odjeżdża dnia 17. maja wraz z Małżonką do Christiany w godności wice-króla Norwegii. — J. M. Król mianował kapelmistrza Dreyschoeka kawalerem orderu Wasy.

Rosya.

(Zmiany w ministeryum i w urzędach. — Cesarz wyjeżdża do Warszawy. — Strój Żydom nakazany. — Jeńcy rosyjscy z powrotem. — Żegluga na Baltyku rozpoczęta. — Zachowanie pomników i grobowców.)

Petersburg, 9. maja. Hrabia Orłow zastąpił księcia Czeremiszewa nie tylko w urzędzie prezydenta rady państwa, lecz oraz i w godności prezydenta komitetu kaukaskiego i sibirskiego. Jeżeli sprawdzi się pogłoska, że tajny radca Czelizew ma objąć ministeryum finansów na miejsce pana Brock, natędy byłby w przeciagu jednego roku cały skład dawniejszego ministeryum z wyjątkiem Adlersberga, Kissilewa i Norowa zupełnie zmieniony. Najpierw ustąpił miejsca Bibikow, minister spraw wewnętrznych, panu Lanskoi, potem hrabia Kleinmichel, minister dróg, komunikacji i budowy publicznej panu Czewkinowi, w końcu zaś książę Dołgoruki, minister wojny, generałowi Suchosanet. Wpoprzód zaś złożył książę Mencyzkow ministeryum marynarki w ręce generała Wrangel, a godność wielkiego admirała w ręce wielkiego księcia Konstantego. Usunięcie się Nesselrodego i Sieniawina z ministeryum spraw zewnątrznych poczują powszechnie zawieszczbę zupełnej zmiany w dotychczasowej polityce rosyjskiej.

— „Według najświeższej depechy z Petersburga,“ pisze *Gazeta Sztaska*, „przybędzie cesarz Alexander niezawodnie dnia 22go b. m. do Warszawy, gdzie odpowiednie już czynią przygotowania. Książę Gorczakow, minister spraw zewnątrznych, wyjedzie z Petersburga dniem wprzody przed Jego ces. Mością. Część służby cesarskiej otrzymała już nakaz udać się za kilka dni do Warszawy.

W wykonaniu dawniejszych ukazów cesarskich odnowiono w wschodnich guberniach rosyjskich nakaz, ażeby Żydzi tamtejsi zarzucili orientalne swe kalfany, a przywdziali strój żydów gubernii wschodnich, tudzież by kobiety nie nosili na głowach peruki i innych fałszywych strojów, lecz swe własne włosy. Gubernator Wilna, Kowna, Grodna i Mińsku nakazał władzom policyjnym, ażeby rozporządzenie to wprowadzili wszędzie w niezwłoczne wykonanie.

— Do *Libawy* przybyła dnia 25. kwietnia na pokładzie angielskiego okrętu przewozowego „Imperatrice“ reszta jeńców rosyjskich.

Do *Rygi* zawinął dnia 26go kwietnia z Sztokholmu szwedzki paropływ śrubowy „Hult“ rozpoczynając pierwszy tegoroczną żeglugę na tych stronach bałtyckiego morza.

— Naczelnym wodzom armii sprzymierzonej w Krymie zakomunikowano rozkaz dzienny generała Lüders, że rząd rosyjski nakazał wyraźnie, by szanowano i utrzymywano groby pochowanych w Krymie wojowników armii sprzymierzonych.

Księstwa Naddunajskie.

(Regulamin musztry.)

Bukareszt, 2. maja. Nasz rząd zamysła zaopatrzyć swe wojsko w karabiny na wzór karabinów austriackich i udał się do c. k. rządu z prośbą o wzory. C. k. rząd dał wołoskiemu rządowi 600 karabinów do dyspozycji, którymi będą uzbrojeni najprzód tułejscy strzelcy. Następnie adoptował rząd c. k. regulamin musztry, który już na język wołoski przelożono.

Azya.

(Poczta samarska. — Państwo Baroda.)

Bombay, 16. kwietnia. W całych Indiach wschodnich panuje zupełny spokój. Zaprowadzenie nowych urzędów w Audzie idzie pomyślnie. Teraz zamierzają Anglicy, jak się zdeje, wcielić małe państwo Baroda do swych posiadłości; wypowiedzieli bowiem daną przed pięćdziesięciu laty gwarancję poddanym tego kraju, że ich bronie będą przeciw nadużyciom Guikowara panującego nad nimi. Tę gwarancję chcą teraz zastąpić wcieleniem całego kraju do posiadłości angielskich, by uwolnić mieszkańców z-pod jarzma Guikowara.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 19. maja. Dzisiejszy *Monitor* donosi: Baron Brunow doręczył w niedzielę (18.) Cesarzowi pismo zawierzytelniujące go w nadzwyczajnej misji w Paryżu. Przedwczoraj objadował Cesarz i Jego Cesarzowiczowska Mość Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian w pawilonie Marsan. Wieczór byli na przedstawieniu w Opera Co-

mique. Na wtorek zapowiedziane przedstawienie dramatyczne i koncert dworski w St. Cloud, na którym obecne będzie także Ciało dyplomatyczne. Jego Cesarzowiczowska Mość zabawi dziesięć do dwunastu dni w Paryżu.

Odessa, 14. maja. Dziś odjeżdża kilku urzędników dawniejszej ambasady rosyjskiej na angielskim okręcie parowym do Konstantynopola. W Odesie nie zaprowadzono jeszcze żadnej ulgi w kwartanie.

Genoa, 17. maja. Urzędowa *Gazetta di Genova* jest upoważniona oświadczyć, że doniesienie dziennika *Diritto* o demonstracji przeciw pomieszkaniu konzula austriackiego (ob. nr. 115 *Gaz. Lwowsk.*) jest fałszywe.

Paryż, 19. maja. Zboże podróżowało na wszystkich targowicach francuskich. Książę Oskar Szwedzki oczekiwany był dziś wieczór w Valenciennes. Książę ma być przyjmowany z wszelkimi honorami należącymi się księciu francuskiemu.

Berlin, 20. maja. Jego królewska Mość wyjechał wczoraj do wschodnich Prus.

Londyn, 20. maja. Prezydent tajnej rady lord Granville uda się jako poseł angielski na koronację do Rosji. — Tutejszy dom Rothschildów zawarł z rządem angielskim nową pożyczkę w sumie pięciu milionów funtów sztr. w kursie po 93.

Turyń, 18. maja. Redaktor dziennika *Espero* skazany został za artykuł o amnestyi austriackiej na sześciomiesięczne więzienie i na karę pieniężną stu lire.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 22. maja. Na naszym wczorajszym targu kosztował półkorzec pszenicy (77 więd. funt.) 4r.40kr.; żyta (76 f.) 3r.46kr.; jęczmienia (61 f.) 3r.28kr.; owsa (44 f.) 2r.16kr.; hreczki 3r.42k.; grochu 4r. fasoli 3r.48kr.; kartofli 2r. 12kr.; — więd. cetnar siana 47²/₃kr.; okłotów 39²/₃kr.; — sąg drzewa bukowego 13r., dębowego 10r.48kr., sosnowego 11r.6kr. konw. mon.

— Spęd bydła rzeźnego na targu poniedziałkowym liczył 204 wołów, których w 10 stadach po 3 do 35 sztuk z Rozdołu, Żółkwi, Lesieniec i Straszowa na targowicę przypędzono. Całą tę liczbę sprzedano na potrzeb miasta i sprzedawano woła, mogącego ważyć 260 więd. funtów mięsa i 25 funtów łożu, po 54r.30kr.; za sztukę zaś, którą szacowano na 365 funtów mięsa i 45 funtów łożu, płacono 365r.45kr. mon. konw.

Kurs lwowski.

Dnia 21. maja.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	39	4	42
Dukat cesarski	4	42	4	45
Półimperyal zł. rosyjski	8	7	8	11
Rubel srebrny rosyjski	1	34	1	35
Talar pruski	1	28	1	30
Polski kurant i pięciozłotówka	1	8	1	9
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	83	15	83	45
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne } bez	75	57	76	21
5% Pożyczka narodowa } kuponów	84	30	85	15

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 19. maja.

	za sto	w przecięciu
Obligacje długu państwa 5%	84 ¹³ / ₁₆ 1/4 1/8	84 ⁹ / ₁₆
detto pożyczki narod. 5%	85 ⁵ / ₁₆ 1/4 1/8	85 ¹ / ₁₆
detto z r. 1851 serya B. 5%	—	—
detto z r. 1853 z wypłatą 5%	—	—
Obligacje długu państwa 4 1/2%	—	—
detto 4 1/2%	75	75
detto z r. 1850 z wypłatą 4 1/2%	66 ¹ / ₂	66 ¹ / ₂
detto 3%	50 ¹ / ₂	50 ¹ / ₂
detto 2 1/2%	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834	—	—
detto z r. 1839	131 132	131 ¹ / ₂
detto z r. 1854	107 ³ / ₄	107 ³ / ₄
Obl. więd. miejskiego banku 2 1/2%	—	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850 5%	—	—
Obl. indemn. Niż. Austr. 5%	—	—
detto krajów koron. 5%	76 ¹ / ₄ 3/4 77	76 ³ / ₄
Akeye bankowe	1123 1119	1121
Akeye n. a. Tow. eskp. na 500 złr.	—	—
Akeye c. k. uprz. Tow. kred. dla hand. i przem. 385 ¹ / ₂ 388 ¹ / ₂	—	387 ¹ / ₂
Akeye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.	—	—
Akeye kolei żel. Glognickiej na 500 złr.	—	—
Akeye kolei żel. Edynburskiej na 200 złr.	—	—
Akeye kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr.	—	—
Akeye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.	600 602	601
Akeye austr. Lloyda w Tryescie na 500 złr.	445	445
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 złr.	—	—
Renty Como	—	—

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 19. maja.

		w przecięciu
Amsterdam za 100 holl. złotych	85 ¹ / ₂ 1/4 1/8 l.	85 ¹ / ₂ 2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	102 ¹ / ₂ 1/2	102 ¹ / ₂ 1/2 1/8
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 ¹ / ₂ fl.	102 ¹ / ₂ 1/4 1/8 1/4 l.	101 ¹ / ₂ 3 m.
Genoa za 300 lire nowe Piemont.	—	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	74 ³ / ₄ 75	74 ⁷ / ₈ 2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	2 m.
Londyn za 1 funt sztr.	10-3 2	10-2 ¹ / ₂ 3 m.
Lyon za 300 franków	—	2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	—	2 m.
Marsylia za 300 franków	119 119 1.	119 2 m.
Paryż za 300 franków	119 ¹ / ₄ 119 119 1.	119 2 m.

	za sto	w przecięciu
Bukareszt za 1 złoty Para	268 $\frac{1}{2}$ 268	268 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	460	460 T. S.
Cesarskie dukaty	—	— Agio.
Dukaty al marco	—	— Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. maja o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 85 $\frac{3}{16}$ —85 $\frac{1}{4}$. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 90 — 91. Lomb. wen. pożyczki z 5% 91 — 92. Obligacje długu państwa 5% 84 $\frac{3}{4}$ —84 $\frac{7}{8}$, detto 4 $\frac{1}{2}$ % 74 $\frac{3}{4}$ —74 $\frac{7}{8}$, detto 4% 66 $\frac{3}{8}$ —66 $\frac{1}{2}$, detto 3% 50—50 $\frac{1}{2}$, detto 2 $\frac{1}{2}$ % 41 $\frac{1}{2}$ —41 $\frac{3}{4}$, detto 1% 17 — 17 $\frac{1}{4}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 93 — 93 $\frac{1}{2}$. Detto Oedenburgs. z wypł. 5% 91 $\frac{1}{2}$ — 92. Detto Peszt. 4% 92 $\frac{1}{2}$ — 93. Detto Mediol. 4% 90 $\frac{1}{2}$ —91. Obligacje indem. niższ. austr. 5% 87 — 87 $\frac{1}{2}$. Galic. i węgier. 5% 76 $\frac{3}{4}$ — 77. Detto innych krajów koron. 83 — 85. Obl. bank. 2 $\frac{1}{2}$ % 61 $\frac{1}{2}$ — 62. Pożyczki loter. z r. 1834 229 — 230. Detto z r. 1839 132 $\frac{1}{2}$ —132 $\frac{3}{4}$. Detto z r. 1854 107 $\frac{3}{4}$ —108. Renty Como 13 — 13 $\frac{1}{4}$.

Galic. list. zastawne 4% 82—84. Północ. Oblig. Prior 5% 86 $\frac{1}{2}$ — 87. Glognickie 5% 80 — 81. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 82 — 83. Oblig. Lloyd (w srebrze) 5% 87 — 88. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 275 frank. za szt. 118 $\frac{3}{4}$ — 119. Akcyi bank. narodowego 1119—1120. Akcyje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 394 — 394 $\frac{1}{4}$. Akcyje niż. austr. tow. eskomp. 107 $\frac{1}{4}$ —107 $\frac{3}{4}$. Detto Budzynsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 258 — 260. Detto półn. kolei 288 $\frac{1}{2}$ — 289. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 387 $\frac{1}{4}$ —387 $\frac{1}{2}$. Detto tow. żegl. parowej 603 — 604. Detto 13. wydania 585 — 586. Detto Lloyd 440 — 445. Peszt. mostu łańcuch. 66 — 67. Akcyje młyna parowego wiedz. 72 — 74. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 18 — 20. Detto 2. wydania 30 — 32. Esterhazego losy 40 zł. 72 $\frac{1}{2}$ — 73. Windischgrätz losy 25 $\frac{1}{4}$ —25 $\frac{1}{2}$. Waldsteina losy 25 $\frac{1}{4}$ —25 $\frac{1}{2}$. Keglevicha losy 10 $\frac{1}{4}$ —10 $\frac{1}{2}$. Ks. Salma losy 35 $\frac{1}{2}$ —40. St. Genois 38 $\frac{3}{4}$ —39. Palffego losy 38 $\frac{3}{4}$ —39. Amsterdam 2 m. 85. — Augsburg Uso 102 $\frac{1}{4}$. — Bukareszt 31 T. 268. — Konstantynopol 31 T. — Frankfurt 3 m. 101 $\frac{1}{4}$. — Hamburg 2 74 $\frac{7}{8}$. — Liwurna 2 m. 102. — Londyn 3. m. 10.2 $\frac{1}{2}$. — Medyolan 2. m. 102 $\frac{3}{8}$. — Paryż 2 m. 119 l. — Cesarskich ważnych dukatów agio 5 $\frac{3}{4}$ —5 $\frac{7}{8}$. — Napoleonsdor 7 58. — 7 59. Angielskie Sover. 10 10—10 11. — Imperyal ros. 8 11—8 12.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 21. maja.

Oblig. długu państwa 5% 84 $\frac{3}{4}$; 4 $\frac{1}{2}$ % —; 4% —; 4% z r. 1850 92 $\frac{1}{2}$ 3% —; 2 $\frac{1}{2}$ % —. Losowane obligacje 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z r. 1839 133 $\frac{1}{4}$. Wiedz. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcyje bank. 1119. Akcyje kolei półn. 2892 $\frac{1}{2}$. Glognickiej kolei żelaznej —. Odenburgskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 606. Lloyd —. Galic. listy zast. w Wiedniu —. Akcyje niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 złr. — złr.

Amsterdam 1. 2. m. —. Augsburg 102 $\frac{1}{4}$ 3. m. Genua — 1. 2. m. Frankfurt 101 $\frac{1}{4}$ 2. m. Hamburg 74 $\frac{7}{8}$ 2. m. Liwurna — 1. 2. m. Londyn 10—2 $\frac{1}{2}$. 1. m. Medyolan —. Marsylia —. Paryż 119 l. Bukareszt —. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. —. Pożyczka z r. 1851 5% 90 lit. A. —. lit. B. —. Lomb. —; 5% niż. austr. obl. indem. 87 $\frac{1}{2}$; innych krajów koron. 76 $\frac{7}{8}$. Renty Como —. Pożyczka z roku 1854 108 $\frac{1}{4}$. Pożyczka narodowa 85 $\frac{1}{4}$. C. k. austr. akcyje starb. kolei żelaz. po 500 fr. —. fr. Akcyje c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 393.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. maja.

Hr. Stadnicki Leon, z Nadyb. — Hr. Łoś Włodzim., z Żółkwi. — PP. Dr. Stremger Karol, c. k. sekretarz państwa, z Rosyi. — Bogdanowicz Robert, z Łaszek. — Mogiła Stankiewicz Szczepan, z Podlisk. — Wojczyński Alfred, z Tuligów. — Wierzbowski Feliks, z Zaskwowiec. — Trzeciński Piotr, z Żurawna. — Rotkiewicz Sew., z Łukawicy. — Włoszyński Piotr, z Niemirowa. — Kielanowski Tytus, z Złoczowa. — Zawadzki Karol, z Jarosławia. — Strze-

lecki Jan, z Kukizowa. — Kuczyński Leon, z Pustomyń. — Haywals Józef, z Przemysła. — Gumowski Wik., z Bereznik. — Warteresiewicz Mark., adwokat krajowy, z Złoczowa. — Augustynowicz Władysł., z Kniażego. — Brzezani Maurycy, z Koneczak. — Bogdanowicz Deodat, z Sarnek. — Cieński Ludomir, z Okna.

Dnia 22. maja.

Ks. Witgenstein Aleksander, z Petersburga. — PP. Krzczunowicz Ign., z Jaryczowa. — Pawłowski Feliks, z Żółkwi. — Zarzycki Tytus, z Chotyłuba. — Poten Fryd., z Łahodowa. — Czajkowski Wik., z Jarosławic. — Waskiewicz Teodor, z Leśnowa. — Zarewicz Wład., z Zawadki. — Czajkowski Jan, z Bóbrki. — Maksymowicz Jędrzej, z Krakowa. — Parel Wilhelm, z Woli. — Abancourt Ksawer, z Łówcza. — Wachtel Henryk, z Szerca. — Hohendorf Kalist, z Przemysła. — Napadiewicz Aleks., z Kukizowa. — Petrowicz Winc. dr. medecyny, z Frysztaka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. maja.

Br. Brunicki Jan, do Rudy. — Br. Augustin, c. k. major i p. Mestrowich, c. k. porucznik, do Dembicy. — PP. Jerusalem, c. k. podporucznik, do Czerniowiec. — Rubczyński Maurycy, z Bilitówki. — Dębicki Cyryl, kanonik, do Żółkwi. — Mrozowiecki Jan, do Sokolówki. — Pogrodnicki Stanisław, do Świerża. — Jaruntowski Antoni, do Jabłonówki. — Niezabitowski Włodzim., do Koropusza. — Tretter Konstanty, do Tarnowa. — Malzewski Stanisław, z Cześnik. — Łęczyński Hipolit i Pokotowski Jan do Liska.

Dnia 22. maja.

Hr. Łoś Just. i p. Wierzbicki, do Narola. — PP. Mogiła Stankiewicz Szczepan, do Milatyna. — Krański Józ., do Przemysła. — Łopuszański Boles., do Czeszek. — Owiński Jędrzej, do Delejowa. — Duniecki Józef, adwokat krajowy, do Prusinowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

dnia 20. i 21. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	326.19	+ 9.1°	70.5	zachodni	sl. pogoda
2. god. popoł.	326.27	+ 13.5°	46.9	"	mier. pochmurno
10. god. wiecz.	326.39	+ 8.7°	65.6	"	sl. pogoda
6. god. zrana	326.53	+ 7.0°	80.3	zachodni	sl. pogoda
2. god. popoł.	326.18	+ 13.2°	43.2	"	" "
10. god. wiecz.	325.96	+ 8.8°	82.1	"	" "

Wieczór błyskawica.

TEATR.

Dziś: „Tambor-major i markietanka“ czyli „Zareczny przed frontem.“ Komedio-opera z francuskiego w 3 aktach.

Na przedstawieniu dramatu „Listopad“ odbierali oklaski pp. Smochowski, Malczewski i Kaliciński — zaszczycono oraz tychże kilkakrotnie przywołaniem.

Dnia 21. maja 1856 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujące pięć liczb:

19. 7. 28. 14. 70.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 31. maja i 11. czerwca. 1856 r.

KRONIKA.

— Ciekawym przedmiotem dla badaczy jest ruch ludności niemieckiej w Stanach zjednoczonych, od pierwszego jej tam wyładowania aż do naszych czasów. Poprzestajemy tylko na ogólnych cyfrach. Pierwsza nieco ważniejsza kolonia niemiecka na brzegach Hudsona, założona była w czasie wojny 30letniej. Brzegi Delaware już w r. 1658 zajętemi były przez samych Szwedów i Niemców. W roku 1681 Wiliam Penn założył swą koloniję, którą Niemcy pod Menno Simon powiększyli. Ze dwadzieścia rodzin z Frankfurtu nad Menem zakupiło część gruntu Penna i założyła tam Germantown. Straszliwa zima r. 1709, w której z głodu i zimna stami ludzie marli na żywej dolinie Renu, która również ciężko dotknęto Anglię, skłoniła królową Annę do udzielania przewozu do Ameryki darmo wszystkim, którzy tylko tego zażądata. Następnej wiosny 30.000 osób obozowało pod Londynem, czekając na dzień, w którymby mogli korzystać z łaski przyrzeczonej. Nie podobna było wszystkich przewieźć, jednak w roku 1710, 5000 Niemców przybyło do New-Yorku, z gubernatorem Hunter i osiadło nad Hudsonem. Wiele rodzin zakupiło gruntu od Indian, ale wkrótce zaczęto kwestyonować tytuły ich własności; rozsypali się więc wzdłuż Hudsonu i Mohawku, tu pozakładali wioski Newburg, Lunenburg, Wirtemberg, Minden, Bern, Brunswick i inne, których nazwy przypominają początek niemiecki. W krótko potem ludzie przybyli z Palatynatu dotarli do Karoliny i Wirginii. W roku 1707 Szwajcarowi kupili 10.000 akrów gruntu; emigracja więc szwajcarska rozszerzała się zaczęła i rozwijała się do 1728. Doliny Cune-stoga i Lancaster przeszły w ręce tych Szwajcarów, z którymi połączyły się przybysze z południowych Niemiec. Gromady odosobnione (dość ich przybyło z Szląska) osiadły w rozmaitych punktach Pensylwanii; ta ludność, zaczynając się więcej skupiać w r. 1738, koło Easton, założyła pierwszą szkołę dla murzynów, która w Stanach zjednoczonych długo była nietylko pierwszą, ale i jedyną. W ten sposób coraz więcej Niemców przybywało, łącząc się razem stosownie do swych przekazów religijnych, w Reading; np. w Pensylwanii spotkano

tylko Luteranów, w Lancaster tylko Menonitów; katolicy rzymscy mieszkali głównie w Baltimore; dziś jeszcze widoczna jest ta różnica. Wielu Niemców, idąc za radami agentów Lawa, osiadło koło Biloxi i Moaile, gdzie ich gorączki zdziesiątkowały; inni zamieszkali koło Nowego Orleanu. Tyrolczycy, przypro-wadzeni przez Jezuitów, osiedli koło Savanah i założyli hrabstwo Effingham w r. 1734; nakoniec od r. 1740 do 1765 nie mało Niemców wycinało lasy Wirginii, obu Karolin, Marylandu i te okolice dziś jeszcze zajmowanymi są przez ich potomków. W wojnie o niepodległość Niemcy stanęli przeciw Anglii. Już w roku 1748 szwedzki podróżnik Kalm zauważał obojętność, niechęć nawet Niemców, Szwajcarów i Francuzów przeciw Anglikom. Sławni tyralierowie Sharpa byli po większej części Niemcami; Kall i Steuben nie rozdzielnie mają wspomnienie obok Washingtona i Greena. Opozycja krajowców, prawa surowe z r. 1798 o naturalizacji i wojny w Europie wstrzymały napływy cudzoziemców; ale od roku 1815 ruch się powiększył; w ciągu lat 14 od 1815 roku 203.000 Niemców z samego portu Bremen wypłynęło do New-Yorku. Od tego czasu emigracja powiększała się ciągle, a w ostatnich dziewięciu latach, przybywało do Stanów zjednoczonych przeszło po 100.000 wychodźców niemieckich rocznie.

Galerya obrazów na korzyść galicyjskiego Zakładu ślepych w wielkiej sali ratuszowej otwarta codziennie od 9tej godziny rano do 5tej po południu.

Bilety wstępne sprzedają się w księgarniach pp. Mili-kowskiego i Wilda, w aptece p. Müllinga, i w sklepach pp. Adamskiego, spółki Kummera i Alex. Winiarza.

Redakcyja Gazety Lwowskiej przyjmuje subskrypcyę na pogorzelców Nizankowie.

Główny Redaktor **M. Szreniawa Sartyni.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.